

nebyl ničemu? . . . " koktal Dupuy zmateně.

"Byl jsem lehkomyšlný Peníze vojenské pokladny ošetrovali moji soudruzi důstojníci; nebyl jsem opatrným při volbě lidí — kradli, defraudovali, a já musil pak za ně zodpovídati. Mne prohlásili za zloděje a za nepoctivce. Oči jsem se na rozcestí . . . Očistiti jsem se nedovedl, uprchl jsem tedy. A teď žiji v Paříži ze žebroty! Rozumiš, "Červený tygř?" Eskobedo nyní žebrá!

"To ještě není poslední věc, Eskobedo!"

"Pst! Nevyslovuj toto jméno více. Opatřil jsem si listiny na jméno Alfonsa Bard, jsem tedy Alfons Bard."

"Dobrá! Tedy Alfonse Barde — žebrota v Paříži není ještě posledním zaměstnáním. Za důvěru od plátcím se vždy důvěrou. Líbíš se mně, přeji si, abys žil v popředí pařížských bídáků, se mnou, vedle mně. . . . Já také žebřám, nazývají mne králem žebřáků, ježto nelituji nápojů; ale snad jsi slyšel o bohatém knížeti Oktávě Dupuyovi? . . . Nuže — onen kníže Dupuy jsem já! . . ."

Nyní byla řada na Eskobedovi, aby se divil.

"To jste vy?" zvolal s údivem.

"Zůstaňte jen při tykání, Barde. Tu má ruka. Jediným stisknutím ruky zasvěcuješ se za mého spojence. Mé tajemství vědí kromě tebe jenom tři lidé. Bude nás vůdců tedy pět a nás pět přetvoříme celý svět! K zachování tajemství nepřijmi si od tebe ani přísahy; zabiju tě, vzbudíš-li ve mně podezření, a učiním tě bohatým, budeš-li věrně sloužit naší společné věci."

Eskobedo stiskl oběma rukama pravici Dupuyovu.

"Nechť zhyne, pakli tě kdy zradím, kníže Dupuy!"

"Pst!" pravil Dupuy. "Zdi mohou mít také uši! Mé jméno jest Robert Nelly anebo "Červený tygř."

Večer bydlil již proslulý a ze vlastní hanebně uprchlý generál v paláci knížete.

Hadry, jimiž byl oděn, vyměnil kníže Dupuy za vznešené a drabé šaty.

Dostal zlaté a démantové šperky.

A nad to peněz tolik, že jich nemohl tolik utratiti ani v té době, kdy byl generálem.

Ale krásné šaty, zlato a démanty směl si vzíti jenom večer a v noci.

Ve dne byl i Eskobedo obyčejným žebřákem, darmochlebem, tulákem!

Tak toho vyžadovalo vedení — tak našel král pařížské lázy!

Dupuy vrátil se z "Růžové síně" napolo opano do svého paláce.

V tu chvíli pro něho neexistovala nenávisť k lidstvu.

Měl jen jednu myšlénku, která mu stále v hlavě vířila: sličná komtesa Zuzana Levalova.

"Jak jinak bych žil," pravil sám k sobě, "kdyby tato dáma byla mojí! Jednoho hezkého dne bych zpeněžil všechny své nemovitosti a zmizel bych z Paříže. Bidníky vedl by Bard, já pak bych žil v rozkoši, daleko odtud, v jiném dílu světa. Taková je láska! Poznáš z bláta, z-kafu, z práchu Očistí se a ušlechťuje! . . ."

Bard v paláci posud nespal. Nemaje společnosti jiné, popíjel se sluhou.

Pil silný rum i tehdy, neboť, jak pravil, navykl si již na tento nápoj tolik, že jiné nápoje mu byly slabé.

Bard hleděl i se sluhou tupě před sebe.

Byli zpití.

Silný alkohol je porazil.

"Servus, Barde!" zvolal Dupuy, vstoupil do pokoje a udeřiv lehce Barda na rameno.

"No — co to?" vyskočil Bard.

"Zítřa uspořádám skvělý večer!"

"Výborně."

"Spoléhám na tvou obratnost."

"Výborně."

"Přijde sem krásná dívka, vtělená vila."

"Výborně."

"Chci tuto dívku milovati, chce ji zbožňovati."

"Co to?" ohlédl se Bard. "Milovati? . . . Zbožňovati? . . . Ne buď hlupákem, Dupuyi! . . . Muž ve službách velikých myšlének stojící nesmí milovati, ne, ne, ne, i opilý ti to pravím!"

"Dobře, dobře, Barde! Opakuji mně tato slova zítřa, až ji uvidíš; je ideálem ženské krásy!"

"Jdi spát, Dupuyi," řekl Bard cynicky. "Pil jsi mnoho šampaňského. Hleď, rum jest ptece jen lepší, po tom nemáš sny tak nezdravé. Vid, Murre!"

Murr spal na lenošce. Když zaslechl své jméno, vyskočil a mnul si oči.

"Ano, ano, pane Barde!" pravil. "Anol Anol Člověk je živ pouze z toho, co vypije."

"Murre, sedni si, oba tvoji páni mají dost. Ať žije Jamajka!"

"Stáva Jamajce!" bručel Murr a klel opale opět do klesla.

Dupuy šel do své pracovny. Jak přišel, posadil se ke stolu.

S cylindrem na hlavě, se semyknutou kravatou, s pomačkaným frakem.

Psal dopis hraběti Levalovi.

Vypité šampaňské víno litého mu všecko v barvách růžových.

"Páne hrabě!" psal rychle a se srdcem prudce tlukoucím. "Došli jsme se, že se se svou rodinou zdržujete v Paříži. Odvolá vaje se na staré naše přátelství, prosím vás, abyste mne zítřa potil svou vzácnou návštěvou. Buďte pořádati veškeré! . . . Dupuy jest opět bohat, jako byl dříve a jest bohem, který se dívá jen na krásné stránky světa! . . . Vaši dceru znám také! . . . Můžete na ni býti hrdý! . . . Očekávám vás s radostí a s přátelskými pocity. Přišel-li jste do Paříže snad za politickým posláním, ochotně budu vám k službám; mám styky i s kruhy nejvyššími. — Tedy: zítřa na shledanou! S pozdravem kníže Oktáv Dupuy."

Dupuy zazvonil.

Murr, sluha, vstoupil, vrávoraje.

"Zítřa ráno doručíš toto psaní," pravil kníže.

"Komu?" tázal se služebník tupě.

"Hraběti Levalovi. Podívej se na obálku, vždyť umíš čísti."

"Neznám pana hraběte Levala."

"Toho není třeba."

"Kde bydlí?"

"Toho se dovíš na ohlašovací úřadě."

"K službám."

"Murre!"

"Prosím."

"Ale ať to psaní doručíš!"

"Vlastnoručně je dodám. Nebojte se, kníže. Murr nikde nepije dost! Murr má vždycky rozum pohromadě! . . . Stáva Jamajce!"

Murr klopytavými kroky odcházal.

Dupuy si uleh, chtěl spát — ale nemohl.

Líce komtesy Zuzany Levalové stále viděl před sebou.

I v tom šeru, jak ji ve stromohádí spatřil, poznal kaštanové její vlasy a ony dvě rudé stužky ve vlasech.

Ráno nastal v paláci veliký ruch a poplach.

Kníže pobouřil kde koho, jen aby večer byl tím skvělejší a velkolepější.

Asi pět sluhů psalo nakvap pozvánky.

Již rozběhli se do hotelů a do vináren, objednali hudbu, vyzdobovali květinami a draperiemi mramorovou dvoranu v knížecím paláci.

(Pozračování.)

Modrý kašel!

Obyčejně má-li dítě modrý kašel, trvá celé léto. Pravidelné užívání SEVEROVA BALSÁMU PRO PLÍCE značně zmírňuje prudkost záchvatů a dítě přestojí nemoc mnohem snáze, mnohem dříve a mnohem jistěji než při kterémkoli jiném léku.

Severův Balsám pro plíce

léčí krup, nastuzení a kašel jakéhokoliv druhu. Jest to neocenitelný prostředek rodinný. I to nejmenší dítě může ho směle užívat a účinek jest vždy dobrý. Cena 25 a 50 centů.

Zjednal úlevu v záchvatech.

Ctělý pane: Myslím, že jest Váš Balsám pro plíce nejlepším prostředkem, jenž byl objeven. Moje děti stíženy byly prudkým modrým kašlem. Objednal jsem lék ten od Vašeho jednatela a po jednodenním upotřebení záchvaty přestaly. Děti jsou teď úplně zdravé. V úctě Frank Pojedinic, Clifton, N. J.

Jste celý unaveni?

Jste-li celý unaveni a stále zemdleni, pak potřebujete dobrý lék krevní. V tom ohledu není nic lepšího nežli

Severův Krvečistitel.

Čistí krev a posilní vás. Cena \$1.00.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Výlet do Floridy

.....PO.....
"Dixie Flyer" dráze
Osobně řízený.

Ve středu dne 11. ledna uspořádán bude výlet z Nebraska do Floridy, s vozy spacími veskrze z Omahy a Lincolnu, po Burlington dráze do St. Louisu a odtamtud po "Dixie Flyer" do Jacksonville, Florida.

Tento výlet bude osobně řízen a bude pod dozorem našeho výletního řiditele, kterýž jest dokonale seznámen se zajímavými místy po cestě a ve státu Florida.

Jízda za denního světla z Nashville do Atlanty přes Chattanooga a Lookout Mountains bude zajímavou a poučnou, ježto trať sleduje dráhu proslulého pochodu generála Shermana k moři.

Včasně přihlášení se o místa ve spacím voze se doporučují. Pište si o úplné informace a výtisk ilustrované brožury, vyližující cestu na

W. H. BRILL, District Passenger Agent
Illinois Central R. R., Omaha, Neb.

Dobrou trvanlivou a lacnou obuv koupíte u Ant. Bílka

v čís. 1236 jižní 13. ul.,

kde má hojně zásobeny obchod obuvi jak pro dámy, tak i pro pány a děti. Přání jeho je, aby každý, kdo u něho obuv koupí, byl úplně spokojen a proto prodává jen tu nejlepší obuv za ceny rovné.

A. N. Frick & Son Co.

Velkocobchodníci a importéři
LIHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kircht Br., Frick Herbots.
1001 Farnam ul., Omaha
Tel. 544.